

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Mártzius' 27-dikén, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Martz. 8-kán Gróf Mitrovsky Fő Cancellarius Úrhoz bocsátott Kabineti kegyelmes végzése által a' Nemzeti Priv. Bank Directorát és Bétsi Nagykereskedőt Főnemes Sina György Urat és testvérét Főnemes Sina János Urat Austriai Báróságra emelni.

F r a n t z i a O r s z á g.

General Gróf Sebastiani, a' külső dolgok vitelét Martius 13-dikán ismét által vette.

A' Temps írja: a' Spanyol Király azt mondá nem rég a' külső dolgok Ministerének: „hogya ha a' frantzia Követ azt kérdezi: mi a' rendeltetések azon spanyol seregeknek, mellyek a' Portugalliai határszélek felé nyomódnak? csak ezt felelje: hogy azok Anconába mennek.“

A' Követek Kamarájának Mart. 10-ki Ülésében Laroche foucault a' Biztosságnak ezen ajánlását ostromlotta „hogya a' Pantheonba való tétellel csak azok tiszteltessenek meg, kik magokat a' haza szolgálatjával 1789-dik eszt. ólta érdemesítették.“ Ha ezt Uraim! megengedjük, úgy Voltairet és Rousseaut, a' Revolucionak

igazi előjáróit, kik már a' Pantheonban vagynak, onnan ismét ki kell vetnünk; és Mablyt, d' Alembert-et és a' 18 ik századból származott más Philosophusokat, kik Nemzetünkben a' szabadság érzését felgerjesztették, oda soha be nem tehetjük. Váttout lehetetlennek tartja, hogy a' régi Frantzia Ország nevezetes emberei oda mind be tétethessenek. Minekutánna Voltaire és Rousseau azok között kiválasztódván April. 10-kén 1791 a' Pantheonba tetettek; nem hiszi, hogy valakinek csak eszében is ötlödnék, azoknak onnét ismét leendő kivettetések. Lameth azon javallat ellen kelt ki, mintha az, a' Keresztyénségnek ellene volna, olyan innepi tzeremoniát hozván be, melly a' Pogányoktól vette eredetét. A' Lameth vélekedése szerint, a' Biztosságtól ajánlott Candidatusok között való egyenlőség is hibázik. General Foy, olly magasan állott az ő vetélkedői felett, mint az ég a' föld felett. Nem tagadta, hogy Hrg Laroche foucault nagy szolgálatokat tett az emberiségnek, de a' felől sem kételkedett, hogy a' Manuel és Constant Benjamin pályáji igen rövid vóltak, és hogy azok nagy ellenkezésben jöttek magokkal. Ez a' beszélő a' Pántheonba való juthatás idejét a' halál után 20 esztendőre határozta. —

Ekkor a' Praesidens a' Salverte javallatjának első tikkelyét olvasta fel, melly így van: Az 1791 eszt. Apr. 10-kén hozott törvény szerint, a' Pantheonnak ismét a' legyen rendeltetése, hogy abban azon megkülömböztetett polgárok hamvait, kik a' hazának szolgálván magokat érdemessé tették, tartassanak." A' Biztosság ezt a' hozzátételt ajánlotta: „1789 eszt. Julius havától fogva“ Az ajtófelett ez a' felírás legyen: „A' nagy embereknek, a' háládatos haza“ Ez a' javítás „1789 eszt. Julius havától fogva“ nem fogadódott el. Resumat kérdi: Teszen e', és mitoda különbséget teszen a' Biztosság a' nevezetes és nagy emberek között? Delaborde: Azok igen nagyon különböznek egymástól. Resumat: tudom, és éppen azért kérdem, mivel ezen két tulajdonságokat ugyan azon tikkelyben együtt találom. Delaborde: Azt a' felírást, mellyet az első felbuzdulás diktált, nem kellene megváltoztatni. Tudjuk, hogy a' nagy emberek felette ritkák. 50 eszt. elforgása alatt Frantzia Országban csak egyetlen egy igazi nagy ember vólt; mert Mirabeau nem nagy ember, hanem csak nagy és megkülömböztetett polgár. Resumat is úgy ítél, hogy a' Frantzia revolutio kezdete ólta, csak egy igazi nagy ember vólt Frantzia Országban. És még is, csak ennek a' nagy embernek sem kért még senki helyet a' Pántheonban. Mi ennek az oka? talán, hogy a' Pantheon minden kitsinynek tartja a' nagy emberek befogadására. Delaborde egész tüzzel: Annak arra semmi szüksége; maga mutatott az magának helyet; ott van ő a' Vendome piatzán emelt oszlopon. — Második tikkely: Tisztelet je-

gyek, egy Oszlop vagy sírkölesznek, a' törvény tartalma szerint való felírással. Harmadik tikkely: A' polgárok, a' Pantheonba való tétellel halálok után öt esztendővel tiszteltetnek meg, minekutánna neveztesen az, a' szokott formák szerint voks által hozott törvény által meg esmertett." Teszte 10 esztendőt és azt kívánta, hogy a' javallatot a' Kamara legalább is egy harmad részének kell tenni, és azt a' javallatot, minden előre botsátott vitás nélkül, a' voksoknak legalább is két harmadrésze többségével szükség elfogadni. Viennet, Lamethnak ezen állítását, hogy ez a' javallat, a' Pogányoktól költsönöztetett, igazságtalannak tartja; mert ehez hasonló intézeteik sem a' Görögöknek sem a' Rómaiaknak nem vóltak. A' revolutio szüleményei azok. Meg kell vallani, hogy ezen Intézet felállítása, a' Kamara némelly tagjait nevetséges dolgokra vezetheti. A' Marát halhatatlanítása borzadást okozhat. Delaborde: ennél több példánk nintsen is. Viennét: ez az egy talán az alávaló — de nevetséges nem csak ez. Emlékezhetnek az Urak reá, mit mondott a' Pantheon felvígyázója az azt látogatóknak: „míg nagy embereink akadnak, addig ide a' Senatorokat teszik“ Legyen az Ország háládatos, — akaratom az — de ne ám pazérló. Szükség eltávoztatni, hogy a' Nemzet, 5—6 esztendő múlva ne mondhassa ezt: hogy ő hibázott, ő azt gondolta, hogy nagy embert jutalmaztatott meg. En azt javallom, hogy a' törvény csak akkor hajtassék végre, minekutánna azt, egyező akarattal két törvénytévő hatalom fogadta el. A' meghóltak külömben is várakozhatnak. Azt mondá itt az Urak előtt

De la bord e Ur: hogy Napoleonnak a' Pantheon által való megtiszteltetésre semmi szüksége sints. Ez az egy állítás maga, elég lenne a' törvény semmivétételére. Én éppen azokat kívánom a' Pantheonba tételni, kik a' nélkül nem szükölködnek. Mirabeau ezen tiszteletet azért érdemlette meg, mert az újonnan született Frantzia Országának ő volt az első Orátora. Ha ma ezen Kamarában a' Napoleon jussait vitatnánk, sokan nagyra vágyását, mások pedig azt hányják neki szemére, hogy ő nyomója volt a' szabadságnak, és közül akaratúl köveznének meg a' nagy embert. (a' két szélen támadt nagy kiáltás miatt, a' beszéd félbeszakad). Ha pedig ugyan annak, a' nagy emberek' Templomába való bebotsátásáról beszélnénk, lehetne látni, millyen örömmel és kész szívvvel hoznánk ötlet a' ditsőség Templomába.

Azon törvényjavallatot, melly Frantzia Országának a' külső Udvaroknál lévő Követjei és Consuljai fizetését kívánta megkissebbíteni Cabet Ur, a' Követek Kamarájának Mart. 9-ki Ülésében, azzal óltalmazta, hogy a' frantzia Követek külömben issokszor távolvagnak az ő rendelt helyeiktől (mint most nevezetesen a' Pétervári, Berlini, Konstantzinápolyi és Madridi Követek). Erre Gróf d' Harcourt (a' ki Frantzia Országának ez előtt a' Spanyol udvarnál volt Követje, most pedig hasonló hivatatra Konstantzinápolyba van kinevezve) a' következő igen nevezetes észrevételeket tette: Jól tudom én azt Uraim! hogy egyszerre két Úrnak szolgálni lehetetlen lévén, Követi és Képviselői kötelességeimnek eleget nem tehetek, és midőn erről Megyémet, melly engem Képviselőjének tett, tulajdon levelem által tudósítottam és magam helyett General Durosnel t ajánlottam, még is

az (Megyém) ezen nyilatkoztatás és ajánlás ellen is engem választott, arról én nem tehetek. Alig lehet terhesebb hivatalt gondolni, mint Frantzia Országának valamely idegen udvarnál való Követségét, midőn azt (Követséget) az ő Kormányiszéke, nem mindenkor illendően óltalmazhatja, úgymint a' mellynek a' mód nélkül való Oppositio magának is minden lépései elébe akadályokat rakosgat. Sokszor emlegetik, — Frantzia Országban nagy Fridriknek ezen állítását: hogy ha ő Frantzia Király volna, az ő engedelmé nélkül Európában egy ágyút sem volna szabad elsütötni. Fridrik határtalan hatalmú Fejedelem volt. A' mi állapotunk pedig egészen más. Nálunk Oppositio van, melly szüntelen azon igyekszik, hogy az igazgatóság alá vermet ásson, hogy ezt minden külső erejétől megfoszsza, és annak minden lépten nyomon ezen szemre hányással áll elébe, hogy a' népek szabadságát az akadályoztatja, melly által ez (Oppositio) azt tselekszi, hogy Frantzia Ország ezen ember-szerető tzél kivitelében meg ne egyezhessék. Ollyan Oppositio van nálunk — mondom — melly minket pompás beszédében szüntelen valami képzelt ditsőséges hazával mulattat, azonban, hogy akarhatja végrehajtását lehetetlené tegye semmit el nem mülaszt. Mind kívül, mind belől illyen tsudálatos a' mi helyheztesésünk! Ez az oppositio juttatta Lengyel Országot kóldús botra, a' midőn abban ideje korán indított lázadást 's a' midőn a' Szerentsétlen Országban még a' maga revolutionalis Klubjait beplántálgatta. — E' késlelteti az Olaszok felszabadulását, mert azokat mindég ollyan plánumok kivitelével foglalatoskodtatja, mellyeknek, a' magok gyengesége elárulásán kívül, egyéb

következések nem lehet. E' miatt nem javúlhat Spanyol Országunk rossz állapotja, mert, óhajlja ugyan ez a' nemes szívű Nemzet az Újítást; de ezen kívánságot, hogy az, ezt a' Thronus és Oltárok lerontásán kezdje, — meg nem hallgathatja, és ez az oka, hogy mindnyájan szerentsétlenek lettek még azok, kik ezen Országban valami változást akartak behozni. Imé kinyilatkoztatom tehát, hogy a' Nép uralkodása öli Európában meg a' szabadságot, — hogy belőlről ez a' mi Országunknak ostora, és ez az, a' mit, ha megengedi a' Kamara, megakarok ez alkalommal mutatni. (mozgás — és nagy kiáltás: beszéljen az Úr! beszéljen az Úr!) Mióta, ez előtt nem sokkal, azt jegyezte meg ezen Kamarában egy valaki, hogy a' nép Uralkodása, a' mi Politikánkban nagy rollét játszik, az ólta is olly nagy előmenetelt tevének mi Uraim! hogy a' Nép uralkodását minden határokat meghaladóknak helyes okoknál fogva állithatjuk. Nintsen az többé azon friss, életet formáló 's azt fenntartó állapotban, mellyben az a' politikai machinának munkás és elevenítő létezője (Elementum) lehetne; mert annyira nevedett annak ereje, hogy a' Statusnak többé javára nem lehet, hanem önnön maga ellen fordulván, tulajdon kezei által teszi magát semmivé. Az alatt ugyan a' tulajdonképpen való nép tökéletes tsendességben van, és tsak azok, kik magokat annak jusszerént való organumainak és különös óltalmazójoknak nevezik, tsak azok akarják — mondom — azt ollyan határt nem esmerő hatalomra emelni, mellynek a' Státus minden egyéb ereje alatta legyen. Innen van az a' nyughatatlanság és ez a' leírhatatlan kedvetlenség, mellyből mi ki nem verekedhetünk. Bi-

zony, a' Revolutió ólta mi mindég inkább gyengítjük mint erősítjük magunkat, és a' helyett, hogy a' belső bódogságon és békességen összevevett vállal munkálódnánk, az egyenlőség lelkétől hagytuk magunkat elfoglalni, mellynek pedig annál, hogy mindent örökösen semmivé tegyen, egyéb ereje semmi sints. Azon nagy Interessék, mellyek a' mai időben Frantzia Országot; sőt az egész világot foglalatoskodtatják, semmik azon mondhatatlan gyönyörűségekhez képeest, mellyeket akkor éreznek a' nyughatatlanok, ha a' Fő emberek uralkodása vagy a' Királyság úgy nevezett fő jussaiból egy darabot eltsiphetnek. Ha valaki az Aristocratákat, kik hatalmokkal Frantzia Országban mindég vissza éltek, — 's talán még most is hajlandók vólnának azt, a' közép idők vadságába visszataszítani, — akarja ezen kárhozatra méltó tselekedetekért megtörni, benne örömet meg egyezek De Uraim! egészen másképpen van a' dolog a' Királyi hatalommal. Annak erőt adni, múlhatatlan szükséges, tsak azért is, hogy magunkat önnön mértékletlenségünktől szabadítsuk meg. Imé, ha fejem utánna vész is megmondom; hogy minekutánna mi, Revolutiónk alkalmával nyilvánvalóvá tett böltsességünk, erünk, magunk mérséklése 's nagy lelkűségünk által Európa tsudálkozását magunkra vontuk; most azon a' ponton vagyunk, mellyen annak következeiseivel bennünket az egész világ kitsúfol. Minekutánna a' Júliusi napokba olly vitéz képeket mutattunk a' reánk bámúlt világnak, mellyek a' Régiség ditsőséges napjait juttatják eszünkben; most imé azokhoz az oskolás gyermekekhez vagyunk hasonlók, kik elragadtatván az azon való örömtől, hogy nyakokból az Oskola-mester jármát ki-

vethették, a' tanulásához szükséges minden eszközeiket és könyveiket szélyel-szórván, az okosságot és tudományt örökre megátkozzák. A' Júliusi Revolútiót Uraim! egyedül a' nép tsinálta. A' soha nem tsaló természeti ösztön adta azt néki tudtára, hogy ötet természeti jussaitól akarják megfosztani, és szolgává tenni. A' nép hát felkél, — fegyvert fog — hogy boszszút álljon, és végezvén dolgát, úgy tért ismét napi foglalatosságra vissza mint Cincinnatus. De tsak hamar előállanak a' Theoria koholók, a' fetsegők, ezek az újabb idők mételyei, és mivel nyílt mezőre találtak, azt hasznokra akarják fordítani — hanem nem sokára meg lehetett őket munkájokból esmerni. A' nyugalom és békesség, mellyet az egész világ óhajt, ez időtől fogva fut tőlünk, és talán örökre el akar hagyni bennünket — egész életünk tsupa lázzadás és polgári egyenetlenség. Ehez hasonló zavarodás, a' Bábel tornya idejétől fogva még soha sem vólt. Mikor a' kereskedés halállal küszködven, Frantzia Országának legelső kereskedő házai hozzánk folyamodnak segedelemért ezt a' feleletet veszik: „ne búsuljatok, mi egész Európát haddal fogjuk elborítani — e' nekünk minden rosszak ellen, közönséges orvosságunk. Az áruló boltok puszták; a' munkások foglalatosság nélkül vagynak, a' birtokos elássa a' tökepénzeit, 's mind ezek a' következő beszéddel orvosoltatnak meg: hogy nevezetesen Klubok formáltatnak, 's azokban a' birtokokat illető törvényekről, 's azon módról tétetik határozás, miképpen lehet a' jószágokat a' legeszesebb emberek között fel osztani, — és hogy nekünk azután egy pillantatig semmi kívánni valónk nem lehet. Mi itt 400-an vagyunk öszve gyűlve,

és ugyan nagy munkánkban kerül hatsak félig meddig is megakarjuk egymást érteni; sokszor pedig a' legnagyobb zürzavarokkal vannak Tanátskozásink felelegyedve, még is, a' mi tsudálatos, külömben jógondolkozású emberek merik azt állítani, hogy nekünk tanátskozásainkban, a' rend feltartása végett 6 millió Frantziákat vólna szükség részeltetnünk, még abból lenne ám olyan tsudálatos társasági alkotmány, melly méltó vólna arra, hogy a' legkésőbb maradékra is általszálljon. Ugyan Uraim! ez e' azon pallérozotság következése, melly egész Európának törvényeket készűl szabni elébe. Mind ez az, a' mit az egész Frantzia Ország Választottjai a' magok gyűléseikben tehetnek? Lehet e' legkisebb kétségünk a' felől, hogy az e' féle tselekedeteinkről való felelés terhét magunkra vállaljuk. Vigyázzunk, hogy ez ne legyen az a' tsapás, melly a' Képviselői igazgatás formáját egy ütésével teszi tönkre egész Európában! Ezen igazgatásformájának, az a' soha nem nyugvó és mindent felforgató nyughatatlanság lehetne a' legfőbb ellenvetés, melly mi közöttünk nralkodik. Az, az egész Európának gondot adott, Frantzia ország pedig sóhajtozva boszszankodik azon. Az ilyen állapotnak tartósnak lenni lehetetlen, 's ha annak tsakugyan tovább is meg kell maradni, én nem merném azt mondani, hogy azok a' Frantzia Országban lévő két millió nemzeti örök, kiknek, minthogy mindnyájan tulajdonosok, mélyen kell szíveken hordozni a' közönséges jóllételt, egyszer előném állanak és e'képpen nem beszélnek: „Ti a' rend „és tsendesség helyre állítása végett „lanátok a' Társaság kórmányán, és mi „annak felbomlása kezdetét vagyunk „kénytelenek szemlélni. Ti egy új kór-

„mányszék megalapítása végett vólnátok
 „előszóllítva, és tinaponként tsak rom-
 „lást kívántok. Ha tehát hívattatástok
 „tzeljától ti eltávoztok, nekünk más
 „rendeléseket kell tennünk.“ Úgy van
 Uraim! nagy szerentsétlenségnek tartá-
 nám a' tsómó ilyen módon leendő meg-
 fejtését, és azt mondom, hogy ha ezen
 ösvényt el nem hagyjuk, dolgainknak
 ilyen kimenetelében sok millió Fran-
 tziák fognak megegyezni. Mellyre néz-
 ve, minekutánna mindenek felett Kór-
 mányszékünket állítottuk erős alapok-
 ra; tsak akkor tehetjük az apróbb kér-
 déseket a' szóvítatások próba kövére.
 — Én a' Követek és Consulok fizetése
 megkevesítésének ellene voksolok.

A' Párisi Újságok írják: A' f. h.
 14-kén Grenóbleben egy állortzás tár-
 saság tartatott, mellyben a' Ministe-
 rium, a' legnevetségesebb öltözetek ál-
 tal tsúfoltatott ki. Ebből lázzadás lett.
 Minthogy a' Nemzeti-örök a' jeladásra
 óltalmazás végett elő nem állottak, a'
 törvényszékek kéntelenítették néhány
 órákig tekintetekről lemondani. Azt is
 beszélék, hogy a' Praefectus és a' Me-
 gye Commandása mint foglyok a' lázza-
 dók kezébe estek. A' Lyoni Praefectus
 három gyalog regementeket sőt ágyú-
 kat is küldött Grenóbelbe. 15-dikről
 szólló tudósítások szerént — Grenóble-
 ban a' tsendesség ismét helyre állott.

B e l g a O r s z á g.

Brüsselben Febr. 8-kán estve az a'
 hír terjedt el, hogy a' Királyt meg-
 akarták ölni. Ez a' hír így eredt: A'
 Király tegnap az Observatorium bástyá-
 ján lovagolt. — Kotsija bizonyos távol-
 ságra utánna ment. Egy ember a' ko-
 tsi út felé tartván, a' Királlyal kívánt
 beszélni, és mikor a' kísérek kérték,

hogy menne vissza, így szóllott: „é n
 a' Királlyal akarok beszélni,
 a' ki nekünk Atyánk.“ Többilyen
 szavak után fut egyenesen arra, a' mer-
 re a' Királyt látta, de a' néptől — a'
 melly közt — a' mint mondják pénzt
 osztogata ki, vissza tartóztatott, 's Fia-
 kerre tételvén elvitték a' politziához.
 Azonban a' nagy számmal öszve gyűlt
 népet, melly azt hitte, hogy a' Király
 élete veszedelemben forgott, polgári
 öröknek kellett nagy munkával elosz-
 latni. A' megfogott személy kenyérsü-
 tő legény vólt, — semmit a' mi gyanú-
 ságban hozhatta vólna nála nem talál-
 tak. Eszelősségének, azt mondják, hogy
 már sok jeteit adta.

P á p a B i r t o k a.

Anconában Mart. 2-kán költ leve-
 lek jelentik: hogy egy parantsolat tar-
 talma szerént, melly Rómából küldé-
 tett, az Anconai Delegatus, titoknok-
 jával együtt ezt a' várost elhagyván,
 Osimóba költözött, 's a' tartomány
 fővárosának, bizonyos ideig ezt ren-
 delte. — Oberster Lazzarini, a' töb-
 bi tisztek, és az a' Compánia, melly
 őrizeten a' városban vólt Martius 1-ső;
 a' várban tartózkodott Pápa seregek
 pedig Martius 2-kán indultak Osimo
 felé.

Midőn Kardinális Bernetti Mart.
 9-ik napján Aulairnak, az Anconá-
 ban lévő Frantziák eleven magok vise-
 letéről vett tudósításokat jelenti, tsak-
 nem könnyezve mondja ezen szava-
 kat: A' frantzia sereg kiszállása, a'
 helyett, hogy a' Pápa igazgatószékét
 olyan állapotba helyheztetné, melly-
 ben az, az Austriai seregek segítsége
 nélkül minél előbb és könnyebben el-
 lehetne, azt, egészen ellenkező álla-

potba való tétellel fenyegeti. A' nyughatalatlanok, a' frantziák ott léte ólta, számtalan és kibeszélhetetlen intselkedéseket visznek a' Politzian véghez. A' f. h. 5-kán egy erőszakoskodó az örzök közzül egyel, olly tsunyan bánt, és gyilok lévén kezében azt úgy fenyegette, hogy ennek a' maga óltalmazására fegyverhez kellett nyúlni 's magát ismét tüstént vissza vonni, hogy darabokra ne szabdalassék. Mentek ugyan a' Delegatus kérésére, a' politzia szolgák kaszárnyájába, segítség végett frantzia katonák; de a' helyett, hogy azok az erőszakoskodókat verték volna szélyel; az örző sereggel a' kaszárnya ajtait meg nyittatták, az erőszakoskodóknak az abban való berohanást megengedték, és mindent felkutattak, hogy azt az ört megtalálhassák, a' ki elszaladt; és hidegvérrel nézték azon nyilvánóságos sértéseket, mellyek az örző katonákon, ezeknek Feleségeiken és a' Pápa igazgatószékén véghez vitettek. Anconába mindég jönnek az idegenek, még pedig úgy, hogy azokat a' Politzianak megkérdezni nem lehet, mert közzülök a' gyanúsok a' Frantzia tisztviselők és Vice Consul óltalma alatt vagnak. Mintha továbbá a' Frantzia seregnek Anconában való tsupa jelenléte, nem elég vólna az oda való lakosok fellázzasztására; Vasárnap, éppen az Isteni tisztelet ideje alatt mintegy 30 hajóslegények, három színű zászlóval, dob, trómbita, síp szó között tántzolvá, a' Templomok előtt, mellyekben isteni tisztelet tartatott 's minden piatzokon megállván, mentek keresztül a' városon. Utóljára, három Compania katonaság Anconából néhány mértföldnyire ki is ment, — melly tselekedetekkel a' frantziák a' környék lakosait még inkább felfogják lázzasztani.

N a g y B r i t a n n i a.

Lord Althorpsnak az Alsóházban Martzius 10-dikén tett nyilatkozata szerént, a' Reformbillről való tudósítás, melly a' Biztosságokon egészen keresztül ment, 14-dikén fog feltétetni, és hihető hogy az azután következő Hétfőn fognak annak harmadszori felolvasása felől voksolni. E' szerént a' nagy kérdés meg fejtése vége felé sebes lépésekkel közelit.

E l e g y e s D o l g o k.

Mostanában a' híres természetvizsgáló Faraday azt fedezte fel, hogy a' Magnesnek éppen az az ereje van, a' mit az emberek eddig tsak az Electricitás által tudtak előhozni, és az electrica szikráknak a' magnesekben való jelenlétét tselekedettel (facto) mutatta meg. A' magnesnek eddig tsak húzó és eltaszító erejét esmertük, mégpedig ezt is úgy, hogy az, észre vehetőképpen tsak kevés testekben határozódik. Az említett felfedezésből kitetszik, hogy az (a' magnesi erő) a' nem régen meghalt állatok tagjaiban rángatódzást, szikrákat és más tsak az electricai folyóval tulajdon erőket állít szemünk elébe. Ez, a' természeti tudományra nézve véghetetlen nagy hasznú találmány! Faraday ugyan találmányát közönségessé tette, de róla való jegyzései még nyomtatásban nem jelentek meg. Olasz Physicusok L. Nobili és V. Antinori hallván a' Faraday találmánya hírét, benne szerentsés próbatételeket tettek. És ezektől a' tudósoktól jött Bétsbe a' Faraday találmányáról való tudósítás. Az Universitasban tett próba itt is szerentsésen ütött ki.

Magyar Ország.

Pest Martz. 21. Tegnapi Ns. Pest Vgye Rendeinek Közgyűlését Ő Ts. K. Fő Hgsége Jó'sef Nádorunk 's Fő Is-pányunk személyes előlülése alatt méltóztatott megnyitni; mellyben királyi Táblabiroságra általment most elbútsú-zott Nagys. Revitzky Imre Úr he-lyébe első Fiscálisnak neveztetett eddig Második Fiscális Rákótzky András Úr, helyébe második Fiscálissá Gaal Jó'sef Úr lépe; azután kezdődtek a' polgári Társaságot érdeklő tárgyak.

Előfizetési Jelentés

hirdettetik illy tzímü Munkára:

Alterthümer, (römisch-griechisch-ägyptische)

Ezen sok idő alatt 's költséggel készített eredeti Munka, melly megjele-nésétől fogva, részre hajlás nélkül va-ló, méltó Dítsérökre talált, mint tzím-jéből láthatni, három fő részekre oszlik.

A' Római Régiségek előadják a' Hadi-, Papi- és Polgári-Rend' állapotját.

Az első Osztály ezen tzím alatt már megjelent: „Das Kriegswesen der Römer in treuen Abbildungen, grösstentheils nach antiken Denkmalen, beschrieben von A. Ottenberger Doktor der Philosophie, k. k. Profes-

A' mai postával küldjük Liptó Vármegye Mappáját, a' Kolosvári, Déési, N. Enyedi és M. Vásárhelyi Tsomókban a' szokott mód szerént.

sor, Historiographen der k. k. Prager-Universität“

Az egész 12 Részben előadja a' Katonai dolgok' minden ágait. A' Textus deákul 's németül van, nagy nyol-tzadrétben. Hozzájárul egy 62 különös szépséggel mettszett réz táblákból álló Kötet. Ezen munkát a' folyó 1832-dik eszt. Jan-tól kezdve Postán is megsze-rezhetni hónapokra osztott 12 Tso-móban.

Minden hónapban 5, 6 Réz — 's azokat világosító vagy magyarázó Táb-lák jelennek meg, 's a' Textus Tsomói a' 3-ik, 6-ik, 9-ik 's 12-ik Hónapi Küldeményekhez tsatolódnak.

E' munkának az árra Bétsben és az alól írt Könyvárosnál Prágában hat Conv. Forint; — a' Bétsi Ts. K. Fő- 's minden Tartománybeli Posta Hivatalok-nál pedig 7 f. 54. krral egész eszten-dőre lehet előfizetni, — 's minden Hó-napi Küldemények pontosan szolgálat-nak posta-pénz nélkül kézhez.

Bohmann Örökösei
Prágában.

A' Pénz folyamat Mártzius' 26-dikán,
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	88
Az 1820-béli sorsosok:	174 1/4
Az 1821-béli hasonlók:	125 1/4
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obli-gátzióji: 47 1/8 for. keltek, mind Conv.	
A' Bank-Aktziák keltek 1159 1/2 for. ton Conv. Pénzben.	